

LXXX.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om forskellige Jernbaneanlæg paa Lolland og Falster.

(Udgiven af Folkethingets Udvalg den 14de Mai 1875.)

Ved Lov af 25de Marts 1872 om Anlæg og Drift af en Lolland-falsterst Jernbane blev Regeringen bemyndiget til at give Rentegaranti for Anlægskapitalen af en Jernbane, der „gaar ud fra Nykjøbing“, og skulde „Forbindelsen mellem Lolland og Falster tilveiebringes enten ved Anlægget af en ny Bro over Guldborgsund eller ved Afbenyttelsen af den samme steds allerede tilstedeværende Bro efter fornøden Overenskomst med Amtsrådet“. Garantifsummen maatte ikke overstige 250,000 Rb. for hver anlagt Mil og i intet Tilfælde, selv om Banen blev mere end 9 Mile lang, overstige et Beløb af 2 Millioner Rb. Rentegarantien skulde træde i Kraft fra den Dag af, da Jernbanen i sin hele Længde blev aabnet for Person- og Godsbefordring. Da Koncessionshaveren indledede Forhandlinger med Amtsrådet om en saadan Udvidelse af den tilstedeværende Bro over Guldborgsund, at Jernbanetogene kunde føres over paa den, stillede der saadanne Betingelser, at det blev foretrukket istedet herfor at anlægge en ny Bro, hvilket desuden medførte flere praktiske Fordele. Ved disse Forhandlinger og Overveielser var Lidet imidlertid trukket saaledes ud, at Banen ikke kunde blive færdig til den for det hele Anlæg i Loven fastsatte Tid (1ste Juli 1874), og Indenrigsministeren udvirkede da en Egl. Resolution af 29de Juli 1874 (Ministerialtidenden 1874 A. S. 145—46), hvorved det — under Betingelse af, at Jernbanebroen blev bragt tilveie inden 1ste Januar 1876 — tilfagdes Koncessionshaveren, at Statsgarantien for Jernbaneanlægget traadte i Kraft for den Del af Anlægget, som den 1ste Juli 1874 aabnedes for Driften, og at Garantifsummen vilde blive søgt forøget med 120,000 Rb., dog at Garantien for det til Broanlægget medgaaende Beløb ikke traadte i Kraft, forinden Broen var aabnet for Færdselen, og Anlægget af en Jernbane fra Nykjøbing til Gjedserodde var paabegyndt i Henhold til Lov af 23de Mai

1873 § 1, Nr. 6. Skjøndt det neppe lader sig forene med Lov af 25de Marts 1872 overhovedet at lade Stats-Rentegarantien indtræde, saalænge der ikke er umiddelbar Jernbaneforbindelse (ad en Bro over Guldborgsund) mellem Nykjøbing og Lolland, skal man dog paa Grund af de foreliggende Omstændigheder ikke gjøre nogen Indvending imod, at Ministeren belingelsesvis har givet Tilfagn om Indtrædelse af den i ommeldte Lov hjemlede Rentegaranti, saa meget mindre som Ministeriet under 13de Marts 1874 havde stillet et Forslag derom til det af Folkethinget nedsatte Udvalg om forskellige Jernbaneanlæg, og det var tiltraadt af Udvalget, om man end maa antage, at dette Forslag ved at være stillet særskilt istedetfor at knyttes til det da foreliggende Lovforslag vilde kunne naaet at komme til Afgjørelse i Thinget. Derimod kan man ikke Andet end finde det forhastet, naar Ministeriet ved erhvervet Egl. Resolution har givet Koncessionshaveren Tilfagn om at ville søge Garantifsummen udvidet med 120,000 Rb. under den Forudsætning, at Rigsdagen vil slutte sig til den ifjor afgivne Udvalgsbetænkning (Lillæg B. Sp. 854). Koncessionshaveren var ifølge Loven af 25de Marts 1872 forpligtet til at anlægge Broen uden en saadan Udvidelse af Rentegarantien, og Loven af 23de Mai 1873 forudsatte Muligheden af et Baneanlæg fra Nykjøbing til Gjedserodde uden noget som helst Tilflud fra Statskassens Side. Der kan saaledes være Tvivl tilstede, om Rigsdagen vil godkjende det i den Egl. Resolution givne Tilfagn, og Udvalget maa hævde Rigsdagen fuld Frihed ligeoverfor dette Spørgsmaal.

Det er imidlertid ikke blot en Stabsætielse af det i den Egl. Resolution givne Tilfagn, som kræves i dette Lovforslag; det er tillige en Udvidelse deraf, idet der forlanges Statsgaranti for Anlægskapitalen for Gjedserbanen med tilhørende Havnaneanlæg til et Beløb af 3,230,000 Kr. uden